

Felsőhegyi Futás
<http://users.atw.hu/szajktriatlon>
Hosszúpereszteg, 2010.10.09.
10 km (pár száz méterrel több)

Nagyon szép időben sikerült megrendezni Hosszúperesztegen az első Felsőhegyi Futóversenyt. Családi programnak sem volt rossz, a gyerekeknek jó sétára volt lehetőségük és játszhattak a közeli játszótéren. A távok 5 és 10 km (1 illetve 2 kör) a peresztegi Felső hegyen. Jártam már itt, igaz akkor csakis a borok kedvéért. Jó volt az útvonal vezetése, kellemes, nem túl megerőltető emelkedőkkel, bőven sok frissítőállomással. A verseny előtt a rajtnál kikészített fröccsökből erőgyűjtés céljából magamhoz vettem egyet. A szervezők nem sajnálták belőle a peresztegi fehéret (szóda csak egy „rezzentésnyi” lehetett benne), így a rajtvonalhoz kissé zsongó fejvel álltam. Gondoltam, a 10 km-en kihajtom magam, ez sikerült is egy sporttársnak köszönhetően, akinek a lépteit már a 2. kör első felében közel hallottam, de nem szerettem volna, ha még megelőznek. Így hosszú hajrával, jól elfáradva futottam be kb. 49 perces idővel (eredménylistám még nincs, nem tudtam megvárni az eredményhirdetést).

Átöltözés, kis pihenés után újabb megpróbáltatásra vállalkoztunk, ellátogattunk Gulyás Győző pincéjéhez, aki éppen szüretelt, de szakított ránk egy kis időt (köszönet érte!). Itt kóstoltuk a hegy egyik legjobb Othello-ját (az igazat megvallva ez nem is volt kétséges, több borversenyen is volt már alkalmam bírálni Győző borait, most is az ott megszokott minőséget kaptuk), ami a verseny után nagyon jól ellazított bennünket.

Tarsoly Róbert

Írottkő hegyi futás
Kőszeg, 2010.10.02.
18,6 km, 600m szintkülönbséggel

Szinte ideális futóidő fogadott, mikor kisebb tanácstalankodás után megtaláltam a kőszegi sípályát, a rajt és cél helyszínét. Szombathely után először föltekintve az Alpok nyúlványaira, rögtön tisztában lettem porszem mívoltommal, így kellő tisztelettel vágtam neki a rajt után a távnak. Amiről csak jót mondhatok, keménynek kemény, de hát azért is jöttünk. A szomszédaim és az ismerősök szavaiból újoncként 1:45-1:50 körüli időre saccoltam magamat a végére (1:46 lett, bejött a tipp, megyek lottót venni!). Elhatároztam, hogy szokásommal ellentétben a lejtőkön megpróbálok gyorsan futni. Ennek eredménye: egy nagyon lendületes, igazi élvezetet okozó szakasz a Szent Vid kápolna után, majd egy dupla tarkón átfordulás az erdei ösvényen! Nagyobb baj azért nem történt, de az előttem haladó beéréséről lettem és még ketten meg is előztek 12 km után. Voltak nehéz emelkedők, de az utolsó mindenben túltett, nagyon vártam a végét. Aztán az utolsó kb. másfél kilométeren hajrázhattam volna, ha bírtam volna. Ha tehetem, ide jövőre is eljövök, igazi élmény volt!

Tarsoly Róbert